UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Sancti Joa[n]nis eua[n]geliste.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

deſolatio (Dico eñ vobis: nõ me videbitiſ amodo). i. a tp̃e paſſiõis que inſtabat (donec dicatiſ) in fine mũdi inſtãte iudicio (bñdictꝰ q̃ venit in nomie dñi) Tũc eñ iudei cõuertent ad chr̃m: ⁊ poſtea videbunt eũ in iudicio: ⁊ bñdicent.

Sancti Joãnis euangeliſte.

D Ixit ieſus petro: Seq̃re me Joan. vlt. Eſt aũt ſciẽdũ ꝙ ea q̃ in pñti euãgelio ſcribunt dicta fuerunt a chr̃o poſt reſurrectionẽ qñ apparuit diſcipulis ad mare tyberiadis. Tunc eñ chr̃s p̃dixit Petro ꝙ ſeq̃ret eũ in vniuerſali regimine eccl'ie: ⁊ ꝙ erat moriturꝰ in cruce Et h̃ dixerat ei obſcure ſub his ꝟbis. Cũ ſenueris extẽdes manꝰ tuas ⁊ aliꝰ te cinget. i. ligabit in cruce. ⁊ eandẽ ſñiaꝫ poſtea explicit dicẽs (ſeq̃re me). i. ſeq̃ris ꝑ mortẽ crucꝭ: vt exponit Augꝰ. ⁊ etiã ꝑ officiũ paſtorale. Sed Petrꝰ fuit ſolicitus ſcire quõ Joãnes deberet mori: ⁊ d̃ h̃ interrogauit. vñ ſubdiť (Conuerſus petrꝰ vidit illũ diſcipulũ quẽ diligebat ieſus ſequẽtẽ: q̃ ⁊ recubuit in cena ſuꝑ pectꝰ eiꝰ ⁊ dixit: Dñe q̃s eſt q̃ tradet te. Hũc ergo cũ vidiſſet Petrꝰ dixit Jeſu. Dñe: hic aũt q̃d) id eſt ſm Theo. nunq̃d morieť vł nõ: Aduertendũ aũt ꝙ hic ioannes d̃r diſcipulus dilectꝰ a dño. q̃d q̃liter ſit intelligendũ ſanctꝰ Tho j. q. xx. declarat. Cõſueuit eñ de hoc eſſe dubitatio. qr añ ꝟba pñtꝭ euãgelij innuiť ꝙ Petrus plus chr̃m amaret q̃ Joannes. ⁊ ꝯtr̃ econuerſo videť ꝙ chr̃us plus Petrꝝ q̃ ioannẽ dilexit. qr ego diligẽtes me diligo Prouer. viij. Hec inq̃t dubitatio multipl'r ſoluiť. Aug. eñ refert h̃ ad myſteriũ: dicens ꝙ vita actiua q̃ ſignificať ꝑ petrũ plus diligit deũ q̃ vita ꝯtẽplatiua q̃ ſignificať ꝑ ioannẽ. qr magis ſentit vite pñtis anguſtias: ⁊ eſtuãtiꝰ ab eis liberari deſideraţ ⁊ ad eũ ire. Cõtẽplatiuã ꝟo vitã deꝰ plus diligit: qr magis eã conſeruat Nõ eñ finiť ſimul cũ vita corꝑis ſicut vita actiua. Quidã ꝟo dicũt ꝙ Petrꝰ plus dilexit chr̃m in mẽbris: ⁊ ſic etiã plus a chr̃o fuit dilectꝰ: vñ ei eccl'iam cõmẽdauit. Joannes ꝟo plus dilexit chr̃m in ſeipo: ⁊ ſic etiã plus ab eo fuit dilectꝰ. vñ ei cõmẽdauit matrẽ. Alij ꝟo dicũt ꝙ incertũ ẽ q̃s horũ plus chr̃m dilexerit amore charitatis: et ſil'r quem deꝰ plus dilexerit i ordine ad maiorẽ gl'iam. ſed petrus d̃r plus dilexiſſe q̃ntũ ad q̃ndã ꝓmptitudinẽ vel feruorem. Joãnes ꝟo plus fuit dilectꝰ q̃ntũ ad q̃dã familiaritatꝭ indicia: q̃ chr̃s ei magꝭ demõſtrabat ꝓpter eius iuuentutẽ ⁊ puritatem. Alij ꝟo dicũt ꝙ chr̃s plꝰ dilexit petrũ q̃ntũ ad excellẽtiꝰ donũ charitatꝭ: Joãnẽ ꝟo plꝰ q̃ntũ ad donũ intellectꝰ Vñ ſil'r petrꝰ fuit melior ⁊ magꝭ dilectꝰ. ſed ioãnes ſm q̃d. Preſumptuoſũ tñ videť dijudicare h̃ qr vt d̃r Prouer. xvj. Spirituũ ponderator eſt dñs. Hec ille. Eſt aũt ſciendũ ꝙ idẽ ſanctꝰ Tho. ſuꝑ Joannẽ videť ſtare i illa r̃nſione de promptitudine ⁊ familiaritate Forte tñ dici poſſet ꝙ cum dñs d̃r Petro diligis me plꝰ his: nõ voluit inuere ꝙ eũ plus ceteris diligeret: ſed ꝙ is cui ouiũ cura erat cõmittenda plus alijs debꝫ diligere. Cum h̃ aũt ſtat Joannẽ eque ⁊ plꝰ dilexiſſe chr̃m q̃ petrꝰ: ⁊ tñ ouiũ curã nõ accepiſſe. qr vt d̃r s. Tho. in q̃dl. iij. q. viij. ioannes erat maxie idoneꝰ vt eſſet vicarius chr̃i: ⁊ tñ non fuit: ne cũ eſſꝫ chr̃i ꝯſanguineus dareť poſteris p̃latꝭ exẽplũ dãdi bñficia ꝯſanguineis. Et ſm h̃ dicendũ eẽt ꝙ ſimpl'r plus fuit dilectꝰ a chr̃o q̃ ſimpl'r fuit melior: q̃d incertũ eſt: ſed tñ chr̃s Joanni ſe familiariorẽ exhibuit. ex q̃ tñ nõ ſequiť eũ ſimpl'r fuiſſe dilectiorẽ vel meliorẽ (Dicit ei ieſus. Sic eum volo manere donec veniã. Quid ad te: Tu me ſeq̃re. Exiit ergo ſermo ille inter frẽs: qr diſcipulus ille nõ moriť) Eſt aũt ſciẽdũ ꝙ in iſtis ꝟbis intellexerũt apl'i ꝙ ioãnes nõ eẽt moriturꝰ. Vñ exijt ſermo iſte inter frẽs ⁊c. Nõ non intelligo q̃ſi crederent ꝙ nunq̃ moreretur: ſꝫ ꝙ nõ moreretur vſq̃ ad diẽ q̃ ad iudiciũ veniet chr̃s. Statutũ eñ ẽ hoib' ſemel mori: ad Heb. ix. Vñ et q̃dã poſt apl'os eundẽ ꝯceperunt ſenſu in iſtis ꝟbis: ſ. ꝙ vſq̃ ad iudiciuꝫ diſcipulus iſte nõ moriť: ſed ꝙ tunc ab antichriſto eſſꝫ necandus. Et horum q̃dam dixerunt ꝙ viuit cum Enoch et Helia in paradiſo terreſtri. Quidã ꝟo ꝙ viuit adhuc in ſepulcro: in quod intraſſe legiť ⁊ ñ legiť exiuiſſe. ⁊ hinc ſic d̃r Auguſt. ſumũt argumẽtũ: qr vt ſꝑ fama ſpar-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſit apud Epheſum ex ſepulcro eius terra
ſeſim ſcaturire ⁊ ebullire cernit̄: q̄ſi cōmo
ta ⁊ emiſſa ꝑ expiratione dormientꝫ in eo
Sed oēs iſtas opiniōes videt̄ ipſe Joan-
nes voluiſſe deſtruere cū ſubiūxit. (Et nō
dixit ieſus: nō morit̄. ſed ſic eū volo mane-
re donec veniā: qd̄ ad te) Dic aūt s. Tho.
ꝙ text⁹ grecus hꝫ. Sed ſi ſic eum volo ⁊c̄.
eſt tñ idē ſenſus. Tenētes aūt p̄dictā opi-
nionē: ad h̄ dicūt: ꝙ lꝫ chr̄s nō dixerit iſta
ꝟba. ſ. ñ morit̄: dixit tñ iſtā ſniam ſub aliīſ
ꝟbis. ſ. ſic eū volo manere. Vñ ioānes ne-
gauit q̄dem chr̄m illa ꝟba dixiſſe: ſed non
negauit q̄n vera eſſet illa ſnia. Cōtra has
ꝟo opiniones arguit Aug. Nā q̄ib⁊ apl̄is
optabile erat diſſolui ⁊ eſſe cum chr̄o ſic ⁊
Paulo. ⁊ hoc erat eis magnū bonū. ſ. de-
poſita ſarcina carnis: ad btām vitā ꝑuola
re. Nō ꝗ tanto bono ꝑuauit diſcipulum p̄
aliīs dilectū. Aduertendū ē aūt ꝙ iſta ſē-
tentia Aug. ē vera: ſua rō etiā ꝓbat ꝙ Jo
annes nō dormiat i ſepulcro: ꝑuat⁹ dulce-
dine ꝯtēplatiōis: ⁊ ꝑuat⁹ augmēto meri-
toꝝ ſuoꝝ: cū dormiēs mereri neq̄at. nō āt
ꝓbat q̄n viuat cū helia ⁊ enoch. Sic enim
oportet dicere ꝙ etiā helias fuerit min⁹ di-
lect⁹ oīb⁊ aliīs ꝓphetꝫ q̄ nūc ſunt in patria:
qd̄ nō eſt veꝝ. q꞉ lꝫ tardet̄ p̄miū: tñ cū ad-
huc ſit viatoꝛ creſcit in merito. Vñ fiet re
cōpēſatio hui⁹ retardatiōis: q꞉ ad maiorē
q̄n̄cꝫ vocabit̄ gl'iam ꝙ̄ ſi añ obiīſſet. Aug.
aūt ꝓprie nō arguit ꝯ h̄. q꞉ iſti dictū ſuum
non ꝓbant niſi ꝑ textū euangeliī quē ſoluit
ipſe Aug. ⁊ aliī. Arguit āt ꝯ dicētes ꝙ i ſe
pulcro dormit Et ad motiuū d̄ terra ebul
liente dic̄ ꝙ diuinit⁹ illud fit: vt oſtendat̄
moꝛs hui⁹ euāgeliſte p̄cioſa etſi nō fuerit
violent̄ illata. Vel fit vt d̄r alia q̄cunqꝫ d̄
cauſa. Text⁹ ꝗ euangeliī ſic exponit̄. Prio
myſtice ſm Aug. de vita ꝯtēplatiua quaꝫ
chr̄s vult manere donec veniat ad vocan
dū ꝑ mortē: ⁊ tūc etiā nō finit̄ ſed ꝑficitur
Actiua ꝟo i morte finit̄: iō dixit (tu) o Pe
tre q̄ vitā actiuā ſignificas (me ſeq̄re) ꝑfe-
rēdo hui⁹ vite dolores ⁊ erumnas vſqꝫ ad
mortē. Scd̄o ſm Chryſ. Sic eū volo ma
nere i iudea: donec veniā ad diſꝑdendū iu
deos ꝑ Titū ⁊ Veſpas. Nō ei vt ait añ diſ
ceſſit d̄ iudea ꝙ̄ ille veniret ad iudeam ſm
chronicas (Quid ad te) q̄ d̄ his ordiare ñ

habes (tu me ſeq̄re) faciendo qd̄ moneo.
Nā ſm eundē Chryſ. Petr⁹ vt h̄ colligit̄ ⁊
in actib⁊ apl'oꝝ: valde amabat ioannē: ⁊ iō
cum ſe audiuit vocari ad p̄lationeꝫ orbis:
ſolicit⁹ de ioanne quem voluit h̄re ſocium:
q̄ſiuit de eo: ſed chr̄s noluit eoꝝ eē coniun
ctos ꝓpt̄ mai⁹ eccl'ie bonuꝫ. vñ ſm Chryſ.
Petr⁹ nō iterrogauit d̄ morte ioānis: ſed
de p̄lat. oē. Sic āt d̄r s. Tho. ſuꝑ Joā. ipſe
ioannes p̄diligebat̄ a chr̄o ꝓpt̄ q̄ttuoꝛ ſcilꝫ
ſapiam: feruorē: puritatē: ⁊ tenerā etatem
Et vt idē d̄r q̄dt̄. iiīj. fuit magis idone⁹ vt
eēt chr̄i vicari⁹: ſꝫ noluit chr̄s: q꞉ erat ſu⁹
ꝯſanguine⁹: ne futurꝫ p̄latꝫ daret̄ occaſio
mali: vt dictū eſt. Tertio ſm Hiero. et ſā.
Tho. Sic euꝫ volo manere ſine martyrio
donec veniā in die mortꝫ vocare eū. tu me
ſeq̄re ꝑ mortē crucꝫ. Vñ tenet s. Tho. ꝙ
vere mortu⁹ ē ⁊ reſurrexit: ⁊ ē in celo i coꝛ
poꝛe ⁊ aīa. cui⁹ ſignū hinc accepit: q꞉ coꝛ-
pus ei⁹ inueniri neq̄t in terra.

Sanctoꝝ Innocentum.

a Ngel⁹ dñi apparuit i ſo
mnis ioſeph dicēs. Mat. iī. Ea
q̄ in p̄nti euangelio narrant̄ nō
ꝯtigerunt ſtatim poſt diſceſſum magoꝝ a
chr̄o: vt d̄r mgr̄ hiſ. cꝫuis h̄ videat̄ Mat.
dicere. ſed poſt p̄ſentationeꝫ chr̄i in tēplo
vt ptꝫ ex Luca. Nā herodes videns ma-
gos ad ſe nōn fuiſſe reuerſos: credidit eoſ
fallaci ſtella deceptoſ erubuiſſe regredi. ſꝫ
vbi audiuit q̄ dicta erāt d̄ puero ieſu a pa
ſtorib⁊ ⁊ ſymeone ⁊ Anna: credidit ſe de-
luſū a magꝫ. Et tūc cogitauit d̄ morte pu
eroꝝ. Et ioſeph monit⁹ ē vt fugeret i egy-
ptū. Ubi aūt eū angel⁹ appuerit: icertū ē:
lꝫ q̄dā dicāt ꝙ appuit ei i via q̄n regredie
bat̄ a p̄ntatiōe pueri in tēplo. q̄dā ꝟo ꝙ in
Nazareth vbi p⁹ p̄ntationē fuit fere ꝑ du
os annos vl' vnū anteq̄ꝫ Herodes pueꝝ
inſeq̄ret̄. Nō eñ eſt ꝟiſile ꝙ angel⁹ fecerit
eū fugere ꝑ duos annos añ ꝑſecutionem.
Et ſic d̄r mgr̄ hiſt. tradit̄ ꝙ dño intrante
egyptū: egypti idola corruerūt (Surge et
accipe pueꝝ ⁊ matrē eius: ⁊ fuge i egyptū
⁊ eſto ibi vſqꝫ dū dicaꝫ tibi. Futurū eſt eñ
vt herodes q̄rat pueꝝ ad ꝑdēdū eū. Qui
ꝯſurgēs accepit pueꝝ ⁊ matrē eius nocte